

SKATTETIPS TIL **HÅNDVÆRKERE**

En håndbog om skatte- og momsregler for tømrere,
el-installatører, malere, VVS'ere og murere.

INDLEDNING

FÅ OVERBLIK OVER DE UTALLIGE SKATTE- OG MOMSREGLER

Næsten alle reglerne gælder såvel for store som for små virksomheder i alle brancher.

Nogle af reglerne er dog især relevante for håndværksvirksomheder. Dem har vi samlet i denne bog.

I BDO har vi specialiseret os i mindre og mellemstore virksomheder - også kaldet SMV'erne. Vi udarbejder regnskaber, reviderer og rådgiver generelt SMV'erne om økonomi – herunder om skat, moms og afgifter.

Vi er landets fjerdestørste revisionsvirksomhed, og vi har en væsentlig andel af de danske håndværkere i vores kundeportefølje – derfor går vores brancheindsigt dybt.

Det er den viden, vi bruger til at rådgive håndværkerbranchen. En branche, som er krumtap og ofte omdrejningspunkt i alle lokalsamfund, og også derfor udgiver vi denne bog. Vi håber, du får glæde af den.

Giver bogen ikke svar på lige netop dine spørgsmål, så tøv ikke med at kontakte os. Med 31 kontorer fordelt over hele landet er vi den mest lokalt forankrede af de store rådgivnings- og revisionsvirksomheder. Vores mere end 1.100 medarbejdere er klar til at hjælpe dig, uanset hvor du bor i landet.

BDO

Du kan finde din
nærmeste BDO
rådgiver her.

INDHOLD

MEDARBEJDERNE

Firmabiler

1.1	Hvornår sker der beskatning?	7
1.2	Kørsel mellem hjem og arbejde	7
1.2.1	Kørsel i specialkøretøjer	7
1.2.2	Kørsel i biler, der ikke er specialkøretøjer	7
1.3	Den skattemæssige værdi	8
1.3.1	Biler under 3 år	8
1.3.2	Biler over 3 år	8
1.3.3	Leasede biler	8
1.3.4	Kun firmabil en del af året	8
1.3.5	Flere biler til rådighed	8
1.3.6	Den ansattes egenbetaling	8
1.3.7	Brobizz, parkeringsbøder mv.	9
1.3.8	Dagsbeviser	9
1.4	A-skat og indberetning	9
1.5	Moms på biler	9
1.5.1	Personbiler på hvide plader	9
1.5.2	Varebiler	9
1.5.3	Privat kørsel	10
1.5.4	Moms ved salg af person- eller varebiler	10
1.5.5	Ejerafgift	10
1.5.6	Privatbenyttelsesafgift	10

Skattefrie kørepenge

2.1	Egen bil	11
2.2	Erhvervsmæssig kørsel	11
2.3	Ulønnet arbejde	11
2.4	Kørsel til skoler, kurser og lignende	11
2.5	Modregningsforbud	11
2.6	Acontobeløb	11
2.7	Arbejdsgiverens kontrol	11
2.8	Satser	12
2.9	Indberetning	12

Skattefrie diæter

3.1	Rejsebegrebet	12
3.2	Midlertidig arbejdsplads	12
3.3	Tidsbegrænsning	12
3.4	Selvstændige	13
3.5	Skatterådets satser	13
3.6	Modregningsforbud	13
3.7	Indberetning	13

Personalegoder

4.1	Arbejdstøj	14
4.2	Avis	14
4.3	Pc	14
4.4	Telefoner	14
4.5	Bredbåndsforbindelser	14
4.6	Gaver	15
4.7	Firmafester og firmaarrangementer	15
4.8	Rabatter på materialer	15

EJENDOMME

5.1	Domicilejendomme	17
5.1.1	Vedligeholdelse kontra forbedring	17
5.1.2	Reglerne om straksfradrag	17
5.1.3	Værdi af eget arbejde og mestersalær	17
5.2	Ejendomme til videresalg	17
5.3	Moms af byggeri	17
5.3.1	Byggeri for fremmed regning	18
5.3.2	Byggeri for egen regning	18
5.3.3	Beregning af byggemoms	18

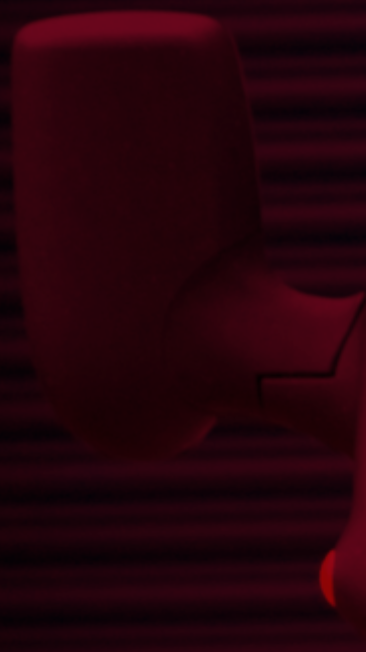
ARBEJDET FOR KUNDERNE

6.1	Fakturering	21
6.2	Igangværende arbejder	21
6.3	Tab på debitorer	21

ANVENDELSE AF UDENLANDSK ARBEJDSKRAFT

7.1	Arbejdsudleje kontra entreprisekontrakt	23
7.1.1	Arbejdsudleje	23
7.1.2	Entreprisearbejde	23
7.2	Moms	23

MEDARBEJDERNE

Den vigtigste ressource i alle virksomheder er medarbejderne. Der bruges derfor ganske mange kræfter på at sikre, at medarbejderne har det godt. Ikke bare at de får den rigtige løn, men også det rigtige værktøj og de rigtige arbejdsforhold.

Skattereglerne spiller i denne forbindelse en ikke uvæsentlig rolle. Der findes faktisk ganske mange regler, som kan bruges til at forsøde medarbejdernes arbejdsliv med, men det er vigtigt, at tingene bliver gjort rigtigt. For hvis en medarbejder senere får en uventet skatteregning, synes han nemlig ofte, at det er mesters problem snarere end hans eget.

FIRMABILER

1.1 Hvornår sker der beskatning?

Der sker kun beskatning, når og hvis en firmabil anvendes til privat kørsel. Til gengæld er skatten den samme, uanset om der køres 5.000 km eller 25.000 km privat i bilen.

Reglerne om firmabilbeskatning er først og fremmest møntet på de tilfælde, hvor en lønmodtager af sin arbejdsgiver får stillet en personbil på hvide plader til sin rådighed.

Bilens art er dog principielt uden betydning. Reglerne anvendes således også i forhold til biler på gule plader, herunder papegøjeplader, medmindre bilen kan anses for et specialkøretøj, jf. afsnit 1.2.1 nedenfor.

For biler på gule plader gælder der en særlig regel. Som udgangspunkt sker der således ikke beskatning af medarbejdere, der kører i en firmabil på gule plader, hvis arbejdsgiveren har fratrukket momsens ved anskaffelsen. I så fald gælder der nemlig en formodning om, at kørslen er lovlig efter momsreglerne. Der skal derfor heller ikke føres kørebog for bilen. Der sker dog beskatning, hvis de faktiske forhold tyder på, at bilen også anvendes til privat kørsel.

Der sker heller ikke beskatning, hvis en medarbejder og en arbejdsgiver i fællesskab leaser en bil. Såkaldt deleleasing. Dette gælder dog kun, hvis medarbejderen fører kørebog for al kørsel i bilen – ikke kun for den private kørsel – og driftsudgifterne i øvrigt fordeles mellem medarbejderen og arbejdsgiveren efter forholdet mellem den private og den arbejdsmæssige kørsel i bilen. Det er

uden betydning, om der er tale om en bil på hvide eller gule plader. Herudover skal en række øvrige betingelser være opfyldt.

1.2 Kørsel mellem hjem og arbejde

Kørsel mellem den private bopæl og en arbejdsplads er privat kørsel. Hvis en firmabil tages med hjem, vil det derfor som udgangspunkt udløse beskatning. Der gælder kun følgende undtagelser:

1.2.1 Kørsel i specialkøretøjer

Det udløser ikke beskatning, hvis kørslen mellem bopælen og arbejdspladsen sker i en bil, der ikke kan anses for et egnet alternativ til en privat bil. Det vil i første række sige lastvogne og kassevogne (værkstedsvogne), der er indrettet med fastmonterede hylder, og som anvendes til transport af værktøj og/eller materialer.

Almindelige stationcars og 4-hjulstrækkere anses kun for specialkøretøjer, hvis de er indrettet og anvendes på samme måde som værkstedsvogne. Det giver ofte store udfordringer i håndværksbranchen, hvor der netop findes et stort antal 4-hjulstrækkere, men også en lang række mindre varevogne. I mange tilfælde kan det være direkte uhensigtsmæssigt at udstyre disse biler med fastmonterede reoler, men ikke desto mindre er dette altså nødvendigt, hvis brugeren af bilen skal kunne anvende bilen til kørsel mellem hjem og arbejde uden at ifalde firmabilbeskatning. Og reolerne skal ikke kun være til pynt. Der skal være et arbejdsmæssigt behov for disse.

Hvis et specialkøretøj anvendes til anden privat kørsel end transport mellem hjem og arbejde, skal der som udgangspunkt ske beskatning. Blot ikke efter de almindelige firmabilregler. I stedet sker beskatningen enten med en kilometersats eller med et beløb svarende til, hvad det ville have kostet at leje en tilsvarende bil. Der sker dog ikke beskatning, hvis den private kørsel har været helt ubetydelig. Det vil sige, den private kørsel ikke har oversteg 1.000 km på et år – og er sket i tilknytning til erhvervsmæssig kørsel.

1.2.2 Kørsel i biler, der ikke er specialkøretøjer

For biler, der ikke kan anses for specialkøretøjer, skal der som udgangspunkt altid ske firmabilbeskatning, hvis de anvendes til privat kørsel, herunder kørsel mellem hjem og arbejde. Der findes dog enkelte undtagelser.

Der sker således ikke beskatning, hvis en bil helt undtagelsesvis tages med hjem af arbejdsmæssige årsager. Fx hvis man skal på kundebesøg næste morgen. I så fald sker der ikke beskatning, hvis ellers følgende to betingelser er opfyldt:

- Den undtagelsesvise kørsel må kun finde sted højst 25 gange inden for en løbende 12-måneders periode.
- Medarbejderen skal have underskrevet en erklæring om, at bilen ikke anvendes til privat kørsel.
- Der føres kørselsregnskab.

Der findes også særlige regler for medarbejdere med kundeopsøgende arbejde (sælgere), medarbejdere med tilkaldevagt samt for chauffører. Disse persongrupper kan under visse betingelser tage en firmabil med hjem uden beskatning.

1.3 Den skattemæssige værdi

I de tilfælde, hvor en firmabil anvendes til privat kørsel med den konsekvens, at der skal ske firmabilbeskatning, sker dette efter helt firkantede regler.

Den skattepligtige værdi af fri bil udgøres af summen af to beløb. Dels af et beløb, der beregnes som 25 % af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr. og 20 % af resten. Dels af et beløb svarende til halvdelen gang den årlige ejerafgift/vægtafgift for bilen.

Bilens værdi er et teknisk begreb, der blandt andet afhænger af bilens alder. Bilens værdi sættes altid til mindst 160.000 kr., også selv om købsprisen for bilen er mindre.

Eksempel:

For en bil med en værdi på 380.000 kr. og en årlig ejerafgift på 3.500 kr. kan den skattepligtige værdi opgøres således:

25 % af 300.000 kr.	75.000 kr.
20 % af 80.000 kr. (380.000 kr. – 300.000 kr.)	16.000 kr.
Årlig ejerafgift x 1,5	5.250 kr.
Skattepligtig værdi	96.250 kr.

1.3.1 Biler under 3 år

Er bilen anskaffet højst 3 år efter dens første indregistrering, er bilens værdi identisk med nyvognsværdien. Denne værdi anvendes for de første 36 måneder. Der-

efter nedsættes bilens værdi til 75 % af nyvognsprisen. Som nævnt dog ikke til et beløb under 160.000 kr. Nyvognsværdien er bilens fakturapris inkl. registreringsafgift, moms og leveringsomkostninger. Ekstraudstyr, der ikke er betalt registreringsafgift af, skal ikke medtages i beregningsgrundlaget. Det omfatter alt det udstyr, som ikke er monteret af bilfabrikken eller importøren.

1.3.2 Biler over 3 år

Hvis arbejdsgiveren anskaffer bilen senere end 3 år (36 måneder) efter dens første indregistrering, er bilens værdi identisk med arbejdsgiverens købspris. Denne værdi anvendes som beregningsgrundlag i hele den periode, hvor den stilles til rådighed for medarbejderen.

1.3.3 Leasede biler

Reglerne er de samme, uanset om arbejdsgiveren køber eller leaser den bil, som stilles til rådighed for medarbejderen. Hvis arbejdsgiveren i første omgang vælger at lease bilen, men køber den efter 3 år (36 måneder), skal medarbejderen fra købstidspunktet beskattes med udgangspunkt i arbejdsgiverens købspris og ikke i 75 % af nyvognsværdien. Tilsvarende gælder, hvis arbejdsgiveren i første omgang køber bilen, men efter 3 år sælger denne til et koncernforbundet selskab og samtidig leaser bilen tilbage. Ved en sådan transaktion er det altså muligt at nedsætte beskatningsgrundlaget til bilens faktiske værdi.

1.3.4 Kun firmabil en del af året

Har firmabilen kun været til rådighed en del af året, beskattes medarbejderen kun for denne periode. Der regnes kun med hele måneder. En medarbejder, som har firmabil til rådighed i perioden 1/1 – 10/4, beskattes således af fri bil i 4 hele måneder.

1.3.5 Flere biler til rådighed

Har man rådighed over flere biler på samme tid, skal der i princippet ske beskatning af hver enkelt bil. Dette vil dog sjældent forekomme. Når en firmabil udskiftes, beskattes medarbejderen i den pågældende måned af den dyreste af de 2 biler – som regel den nye – uanset om denne kun har været til rådighed i nogle få dage.

1.3.6 Den ansattes egenbetaling

Hvis det er aftalt, at medarbejderen skal betale et fast

beløb på fx 1.000 kr. om måneden for den private brug af firmabilen, kan dette beløb modregnes i den skattepligtige værdi af denne. Dette gælder dog kun, hvis betalingen sker af beskattede midler. Nedsættes medarbejderens bruttoløn med 1.000 kr. om måneden, kan beløbet ikke modregnes i værdien af den frie bil.

1.3.7 Brobizz, parkeringsbøder m.v.

Den skattepligtige værdi af en firmabil dækker kun sædvanlige udgifter vedrørende bilen. Hvis arbejdsgiveren også dækker udgifter til garage, p-afgifter, p-bøder, færgebilletter, broafgifter mv., skal de skattemæssige konsekvenser heraf bedømmes særskilt. Hvis udgifterne knytter sig til udførelsen af arbejdet, er medarbejderen som udgangspunkt ikke skattepligtig heraf. Eneste undtagelse herfra er p-bøder. En arbejdsgivers betaling af sådanne er altid skattepligtig.

Fri Brobizz, der også anvendes ved kørsel mellem hjem og arbejde, beskattes derimod ikke, hvis blot medarbejderen undlader at tage brofradrag, jf. afsnittet "Over Storbælt eller Øresund". Fri Brobizz i forbindelse med øvrig privat kørsel udløser derimod beskatning.

1.3.8 Dagsbeviser

Virksomheder har ved køb af såkaldte dagsbeviser mulighed for at frikøbe en varebil til privat brug, uden at dette får betydning for bilens skatte- og afgiftsmæssige status som 100 % erhvervsmæssig. Muligheden for køb af dagsbeviser gælder for varebiler op til 4 tons.

Der kan købes op til 20 dagsbeviser pr. bil pr. kalenderår. For varebiler op til 3.000 kg koster et dagsbevis 225 kr. pr. dag, hvor 40 kr. dækker momsmæssige krav mod virksomheden.

For varebiler mellem 3.001 kg og 4.000 kg koster et dagsbevis 185 kr. pr. dag og dette beløb dækker ikke momsmæssige krav. For disse biler skal moms i stedet betales af kostprisen af den private brug (bogføres som salgsmoms). Det fremgår ikke af praksis eller af udtalelser fra SKAT, hvorledes denne kostpris skal beregnes.

Vi anbefaler derfor, at virksomheder indhenter nærmere rådgivning omkring dette, forinden køb af dagsbeviser til denne type biler.

Dagsbeviset skal købes senest en time, før bilen bruges privat via SKATs TastSelv-service eller direkte i SKATs app, og skal medbringes under kørsel den pågældende dag. Det er ikke muligt at købe dagsbeviser med tilbagevirkende kraft.

En arbejdsgivers betaling af dagsbeviser betragtes som et skattepligtigt personalegode for den ansatte.

1.4 A-skat og indberetning

Værdi af fri bil er A-indkomst. Det betyder, at arbejdsgiveren løbende skal indeholde såvel A-skat som AM-bidrag af værdien, som i denne forbindelse derfor skal opgøres månedsvis.

Opfylder arbejdsgiveren ikke sin indeholdelsespligt, hæfter virksomheden for den ikke indeholdte skat. Hvis en medarbejder uden arbejdsgiverens vidende benytter en firmabil til privat kørsel, hæfter arbejdsgiveren i princip for den ikke indeholdte skat.

Den frie bil skal også indberettes til e-indkomstregistret i rubrik 19. Er der tale om fri bil til en direktør eller en anden med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, skal der tillige anføres en kode i rubrik 68: Kode 60 for direktører og kode 61 for hovedaktionærer.

1.5 Moms på biler

Moms- og afgiftsreglerne afhænger af bilens art og anvendelse.

1.5.1 Personbiler på hvide plader

Reglerne er ganske enkle. Hverken købsmomsen eller moms af de løbende driftsudgifter kan fradrages. Dette gælder, uanset om bilen kun anvendes i tilknytning til momspligtige aktiviteter. Dog er der en undtagelse til leasing af biler på hvide plader, hvor en andel af moms af leasingydelsen kan fratrækkes. Denne moms skal beregnes af leasinggiver og oplyses i fakturaen. Derudover findes der særlige regler for bilforhandlere, køreskoler og leasingselskaber.

1.5.2 Varebiler

For varebiler, der udelukkende anvendes i forbindelse med momspligtige aktiviteter, er der fradrag for såvel købsmomsen som for moms af de løbende driftsudgifter.

Anvendes bilen både til erhvervsmæssig og til privat kørsel, afhænger fradragmulighederne af bilens størrelse. For biler med en totalvægt til og med 3 ton kan købsmomsen ikke fradrages, mens der til gengæld er fuldt fradrag for momsen af de løbende driftsudgifter. Er bilen leaset kan 1/3 af momsen af leasingydelsen fratrækkes. For biler med en totalvægt over 3 ton er der delvist fradrag for såvel købsmomsen som momsen af de løbende driftsudgifter. Fradraget fastsættes efter et skøn.

1.5.3 Privat kørsel

Privat kørsel defineres som al kørsel, der ikke sker i forbindelse med virksomhedens erhvervsmæssige aktiviteter og omfatter også indehaverens eller medarbejdernes kørsel mellem hjem og arbejde. Visse typer af privat kørsel er dog tilladt.

Tilladt privat kørsel i specialkøretøjer med en totalvægt på maksimalt 4 ton

Specialkøretøjer defineres som biler, der ikke er egnet som alternativ til en privat bil, jf. afsnit 1.2.1.

Følgende privat kørsel i den slags biler er tilladt:

- Kørsel mellem hjem og arbejde
- Såkaldte svinkeærinder på op til 1.000 km årligt, når kørslen sker i tilknytning til kørsel mellem hjem og arbejde (private indkøb på vejen eller aflevering/afhentning af børn)
- Kørsel mellem skiftende arbejdspladser og det faste forretningssted
- Kørsel til spisested eller til afhentning af mad i arbejdstiden
- Afhentning/afsætning af kolleger i tilknytning til kørsel mellem hjem og arbejde, når det sker efter aftale med arbejdsgiveren
- Kørsel mellem hjem og arbejdspladsen eller til virksomhedens kunder som led i vagtordning, når varebilen er udstyret med værktøj eller lignende.

Tilladt privat kørsel i varebiler med en totalvægt på under 3 ton, der ikke er specialindrettede

Følgende privat kørsel i den slags biler er tilladt:

- Kørsel til spisested eller til afhentning af mad i arbejdstiden
- Afhentning/afsætning af kolleger i tilknytning til kørsel mellem hjem og arbejde, når det sker efter aftale med arbejdsgiveren
- Undtagelsesvis kørsel mellem hjem og arbejde, når bilen den efterfølgende dag skal anvendes erhvervs-

mæssigt (højest 25 gange inden for en løbende 12-måneders periode)

- Såkaldt svinkeærindekørsel er ikke tilladt
- Kørsel mellem hjem og skiftende arbejdspladser for at supplere med værktøj, hente tegninger mv.
- Kørsel mellem skiftende arbejdspladser og det faste forretningssted
- Kørsel mellem hjem og arbejdspladsen eller til virksomhedens kunder som led i vagtordning, når varebilen er udstyret med værktøj eller lignende.

Varebiler med en totalvægt på over 3 ton, der ikke er specialindrettede

Varebiler over 3 ton, der ikke er specialindrettede er dækket af momslovens almindelige regler. Anvendes bilen til privat kørsel begrænses fradragets ret for moms af anskaffelses- og driftsudgifterne efter et skøn, jf. ovenfor. Varebiler med tilladt totalvægt på ikke over 4 ton anses anvendt udelukkende erhvervsmæssigt efter samme retningslinjer som der gælder for varebiler under 3 ton. Der gælder særlige regler for vare/lastbiler på over 4 ton.

1.5.4 Moms ved salg af person- eller varebiler

Har virksomheden haft helt eller delvist momsfradrag ved køb af bilen, skal der også beregnes moms ved salg af bilen.

1.5.5 Ejerafgift

Der skal betales ejerafgift for alle biler. Afgiften beregnes på grundlag af bilens brændstofforbrug. Jo længere bilen kører pr. liter brændstof, jo lavere ejerafgift.

1.5.6 Privatbenyttelsesafgift

Denne afgift skal betales for biler på papegøjeplader, det vil sige varebiler med en totalvægt på indtil 4 ton, der også anvendes privat.

For biler med en totalvægt op til og med 3.000 kg udgør den årlige afgift 6.250 kr.

For biler med en totalvægt på 3.001 – 4.000 kg udgør den årlige afgift 18.560 kr.

For biler med blandet anvendelse udgør afgiften det halve.

Der findes særlige afgiftsregler for biler, der er indregistreret før den 25. april 2007.

SKATTEFRIE KØREPENGE

Når en lønmodtager kører i sin egen bil i arbejdsgiverens tjeneste, koster det ham penge. Dels til brændstof og dels i form af slid på bilen. Når arbejdsgiveren skal dække disse udgifter, kan det kun ske skattefrit på én måde.

Nemlig ved udbetaling af skattefrie kørepenge eller skattefri befordringsgodtgørelse, som det hedder i fagsprog.

2.1 Egen bil

Der kan kun udbetales skattefrie kørepenge, hvis medarbejderen kører i sin egen bil. Ægtefællers og samlevers bil betragtes som egen bil, dog skal samlevende have fælles økonomi. Biler indregistreret i forældres navn kan anses for egen bil. Det skal dog kunne sandsynliggøres, at medarbejderen afholder alle udgifter vedrørende bilen.

2.2 Erhvervsmæssig kørsel

Det er en forudsætning for udbetaling af skattefrie kørepenge, at der er tale om erhvervsmæssig kørsel. Det defineres sådan:

- Kørsel mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder (60-dagesreglen)
- Kørsel mellem arbejdspladser
- Kørsel inden for samme arbejdsplads.

For lønmodtagere med fast arbejdsplads betyder 60-dagesreglen, at de ikke kan få udbetalt skattefrie kørepenge for kørslen mellem deres faste bopæl og arbejdspladsen. Eneste undtagelse herfra gælder ved jobskifte. Her giver reglerne mulighed for, at der kan udbetales skattefrie kørepenge for de første 60 arbejdsdage. Overskrides 60-dagesreglen betragtes kørslen som privat kørsel.

For håndværkere – og andre med skiftende arbejdspladser – gælder 60-dagesreglen for hver byggeplads, de møder på. Er de typisk beskæftiget med kortvarige jobs under 60 dage – ca. 3 måneder – kan arbejdsgiveren altså udbetale skattefrie kørepenge for alle ture mellem den faste bopæl og de skiftende arbejdspladser. Er der derimod tale om længerevarende jobs, kan der kun udbetales for de første 60 arbejdsdage.

2.3 Ulønnet arbejde

Normalt er det en betingelse for udbetaling af skattefrie kørepenge, at kørslen sker i tilknytning til lønnet arbejde. Bestyrelsesmedlemmer og lignende kan dog få skattefrie kørepenge, selv om de er ulønnede.

2.4 Kørsel til skoler, kurser og lignende

Et uddannelsessted anses for et arbejdssted. Hvis medarbejderen kører til uddannelsesstedet fra arbejdspladsen, anses det for kørsel mellem 2 arbejdspladser. Hvad enten medarbejderen kører til uddannelsesstedet fra sin private bopæl eller fra en arbejdsplads, kan der udbetales skattefrie kørepenge på en af to måder: Enten efter de almindelige regler, jf. ovenfor. Eller også med den lave km-sats, der i 2017 udgør 1,94 kr. pr. km, jf. afsnit 2.8. I så fald gælder 60-dagesreglen ikke.

2.5 Modregningsforbud

Skattefrie kørepenge skal udbetales som tillæg til den faste løn. Det er altså ikke tilladt at aftale, at den faste løn løbende skal reduceres med udbetalte kørepenge.

2.6 Acontobeløb

Der er intet til hinder for, at en arbejdsgiver kan udbetale skattefrie acontobeløb, herunder afrundede beløb. Den endelige afregning af de skattefrie kørepenge skal dog i givet fald være foretaget ved udgangen af den måned, som følger efter den måned, hvor kørslen har fundet sted. Overholdes dette ikke, er hele det udbetalte beløb skattepligtigt.

2.7 Arbejdsgiverens kontrol

Arbejdsgiveren har pligt til at kontrollere, at medarbejderen er berettiget til at modtage skattefrie kørepenge. Bilag for udbetaling af kørepenge skal indeholde følgende oplysninger:

- Modtagerens navn, adresse og personnummer
- Kørselens erhvervsmæssige formål (anledningen)
- Datoen for kørslen
- Kørselens mål (adresse) med eventuelle delmål (den kørte rute)
- Det kørte antal kilometer
- De anvendte satser
- Beregning af godtgørelsen (det udbetalte beløb).

Herudover anbefaler vi, at bilens registreringsnummer anføres til dokumentation for, at kørslen er foregået i medarbejderens egen bil.

Manglende kontrol medfører, at medarbejderen skal betale skat af kørepenge. For arbejdsgiveren kan ubetalt udbetaling af skattefrie kørepenge medføre strafansvar, ligesom arbejdsgiveren hæfter for den manglende A-skat mv.

Hvis SKAT ved et kontrolbesøg konstaterer, at der ikke er ført den fornødne kontrol, har arbejdsgiveren under visse betingelser mulighed for at indbetale et beløb svarende til 56 % af de udbetalte godtgørelser til SKAT til fuld og endelig afgørelse af sagen. I så fald afkræves medarbejderen ikke skat af godtgørelserne. Arbejdsgiveren har ikke skattefradrag for det indbetalte beløb.

2.8 Satser

I 2018 kan der skattefrit udbetales et beløb på 3,54 kr. pr. km. Hvis den ansatte på årsbasis kører mere end 20.000 km, kan der for den overskydende del kun udbetales 1,94 kr. pr. km. Grænsen gælder for den enkelte arbejdsgiver. En lønmodtager, der kører 16.000 km for en arbejdsgiver og 8.000 km for en anden, rammes altså ikke af loftet. For kørsel foretaget i december, men afregnet i januar, anvendes satserne for december.

Der er intet til hinder for at anvende lavere satser. Der kan for så vidt også godt anvendes højere satser, men i så fald skal der betales skat – og indeholdes kildeskat – af den del af godtgørelsen, som ligger ud over satsen.

2.9 Indberetning

Udbetalte skattefrie kørepenge skal indberettes til e-indkomstregistret i rubrik 48. Hvis der er tale om kørsel til et uddannelsessted – og den lave sats er anvendt – skal der i rubrik 68 anføres kode 49.

SKATTEFRIE DIÆTER

Når en medarbejder som følge af arbejdet må overnatte uden for hjemmet, kan arbejdsgiveren enten dække udgifterne til kost og logi efter regning eller ved udbetaling af skattefrie diæter.

Når udgifterne dækkes efter regning betyder det, at arbejdsgiveren refunderer medarbejderens faktiske udgifter. Der skal altså foreligge dokumentation for disse i form af fx hotelregninger og/eller kasseboner.

Alternativt kan udgifterne dækkes ved udbetaling af diæter. Det vil sige med faste satser. Det er ikke muligt at kombinere reglerne, så overnatningen dækkes efter regning, mens maden dækkes med skattefrie diæter. Se dog nedenfor om udbetaling af den særlige 25 % - godtgørelse.

Hvis arbejdsgiveren ikke udbetaler godtgørelser, selv om betingelserne er opfyldt, kan medarbejderen på sin selvangivelse foretage fradrag med tilsvarende satser, dog max. 27.400 kr. om året (2018-sats).

3.1 Rejsebegrebet

Det er en betingelse for at udbetale skattefrie diæter, at medarbejderen rent faktisk er på rejse. En lønmodtager er på rejse, når lønmodtageren på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl.

Samtidig er det en betingelse for at modtage skattefrie diæter til dækning af udgifter til fortæring, at rejsens varighed overstiger 24 timer.

3.2 Midlertidig arbejdsplads

Det er en grundlæggende betingelse for at udbetale skattefrie diæter, at rejsen sker til en midlertidig arbejdsplads. Hvorvidt, der er tale om en midlertidig eller en permanent arbejdsplads, kan ofte være vanskeligt at afgøre. Afgørelsen vil ikke alene være afhængig af den forventede udstationeringstid, men også af arbejdets karakter.

3.3 Tidsbegrænsning

Udbetaling af skattefrie diæter efter satserne for kost og småfornødenheder kan kun ske i de første 12 måneder. Efter udløbet af de 12 måneder kan arbejdsgiveren

refundere faktiske merudgifter efter regning, men også refusion efter regning forudsætter, at arbejdsstedet er midlertidigt. Tidsbegrænsningen gælder ligeledes 25 %-godtgørelsen, men ikke godtgørelse for logi.

En ny 12-måneders periode påbegyndes, når der foretages et arbejdsstedsskifte. Et arbejdsstedsskifte anses for foretaget, når der skiftes til en ny arbejdsplads mindst 8 km ad normal transportvej fra den tidligere arbejdsplads. Der påbegyndes ligeledes en ny 12-måneders periode ved tilbagevenden til et tidligere, midlertidigt arbejdssted. Det er dog en betingelse, at der er forløbet 40 arbejdsdage, siden lønmodtageren sidst arbejdede på det tidligere arbejdssted.

3.4 Selvstændige

Selvstændigt erhvervsdrivende kan vælge at foretage fradrag med standardsatsen ved rejser i såvel Danmark som i udlandet. Der kan kun foretages fradrag med standardsatserne op til 27.400 kr. i et indkomstår (2018-sats).

3.5 Skatterådets satser

Satserne for rejsegodtgørelser, der kan udbetales skattefrit ved rejse i Danmark og i udlandet er følgende for 2018:

Kost og småfornødenheder pr. døgn:

- 498 kr. + pr. påbegyndt time for tilsluttende rejsedag (1/24 af satsen)
- Diætsatserne for udgifter til kost og småfornødenheder reduceres med henholdsvis 15 %, 30 % og 30 % for fri morgenmad, fri frokost og fri middag.

Til logi kan udbetales:

- 214 kr. pr. døgn

Der kan ikke udbetales diæter til dækning af logiudgifter, når den ansatte i sit hverv transporterer varer eller personer (bus- eller lastbilchauffører) til sømænd samt til flyselskabernes flyvende personale.

25 %-godtgørelse

Afholder arbejdsgiveren lønmodtagerens rejseudgifter efter regning, kan der udbetales et skattefrit beløb på indtil 25 % af kostsatsen pr. døgn.

3.6 Modregningsforbud

Der kan ikke udbetales skattefrie diæter, hvis den aftalte bruttoløn reduceres med diæter.

3.7 Indberetning

Arbejdsgiveren har pligt til at kontrollere, om medarbejderen er berettiget til at modtage skattefrie diæter, og det er arbejdsgiveren, der skal sikre, at de anvendte satser er korrekte.

Arbejdsgiveren skal ligeledes foretage indberetning til SKAT af udbetalte diæter. Bilag vedrørende udbetaling af diæter skal indeholde følgende:

- Modtagerens navn, adresse og personnummer
- Rejsens erhvervsmæssige formål
- Rejsens start- og sluttidspunkt
- Rejsens mål med eventuelle delmål
- De anvendte satser
- Beregning af godtgørelsen.

Manglende kontrol og bogføring fra arbejdsgiverens side kan få konsekvenser for både den ansatte og virksomheden. For arbejdsgiveren vil en uberettiget udbetaling af skattefrie diæter kunne medføre strafansvar, og arbejdsgiveren hæfter for den manglende A-skat mv.

PERSONALEGODER

4.1 Arbejdstøj

Egentligt arbejdstøj anses i skattemæssig henseende ikke for et personalegode, men for et arbejdsredskab. Medarbejderne er derfor ikke skattepligtige af værdien af arbejdsgiverbetalt arbejdstøj, herunder også fodtøj, ligesom arbejdsgiveren ikke skal indberette noget herom til SKAT.

Når det gælder tøj, som også kan bruges privat, herunder først og fremmest sweatshirts og T-shirts er reglerne knapt så klare. Generelt kan man dog gå ud fra, at hvis tøjet på synlig vis bærer virksomhedens navn og/eller logo, har virksomheden ikke nogen indberetningspligt, og medarbejderne er kun skattepligtige af værdien af tøjet, hvis det sammen med værdien af andre såkaldte arbejdsrelaterede goder overstiger et beløb på kr. 6.100 årligt.

Moms af udgifter til arbejdstøj kan fratrækkes fuldt ud. Det gælder også såkaldt civilbeklædning, som medarbejderne skal bære, når de repræsenterer virksomheden, og som er forsynet med logo eller firmanavn. Der kan ikke opnås momsfradrag, hvis tøjet anvendes privat.

4.2 Avis

Mange lønmodtagere får leveret en eller flere arbejdsgiverbetalte aviser på deres privatadresse. En sådan fri avis er som udgangspunkt et personalegode, men godet er ikke altid skattepligtigt.

Hvis medarbejderen har fået avisen betalt uden lønnedgang gælder følgende:

Hvis husstanden selv holder én daglig avis, anses den arbejdsgiverbetalte avis – altså avis nummer 2 – for modtaget af arbejdsmæssige årsager. Arbejdsgiveren skal ikke indberette godet, og hos medarbejderen skal det ikke tælles med i forhold til bagatelgrænsen på 6.100 kr. Det er helt skattefrit.

Hvis medarbejderen derimod ikke selv holder avis, skal godet tælles med ved opgørelsen af, om bagatelgrænsen er overskredet. I så fald skal medarbejderen betale skat af godet og har selv ansvaret for, at det kommer med på selvangivelsen. Arbejdsgiveren skal heller ikke i dette tilfælde indberette godet.

4.3 PC

En medarbejder, der af arbejdsmæssige årsager udstyres med en bærbar pc, er ikke skattepligtig af en eventuel privat brug af computeren. Og det er uden betydning, om computeren tages med hjem eller ej. Der gælder særlige regler, hvis medarbejderen kompenserer arbejdsgiveren for den private brug i form af en lønnedgang.

Momsen af udgiften til computeren kan fratrækkes fuldt ud, medmindre medarbejderen tager den med hjem og bruger den privat. I så fald skal momsens reguleres. Fra 1. januar 2018 kan virksomhederne vælge, om de vil foretage fradragsbegrænsning i forbindelse med købet af et aktiv (aktiver og investeringsgoder) eller i stedet beregne salgsmoms af personalets private anvendelse af aktivet. Mulighederne er således;

1. at henføre aktivet delvist til virksomheden og tage delvist momsfradrag efter et skøn i forbindelse med købet eller
2. henføre aktivet fuldt ud til virksomheden og tage fuldt fradrag i forbindelse med købet, men efterfølgende beregne udtagningsmoms (salgsmoms) af værdien af personalets anvendelse af aktivet.

4.4 Telefoner

En medarbejder, der af arbejdsmæssige årsager udstyres med en mobiltelefon, er ikke skattepligtig heraf, hvis telefonen ikke udgør en erstatning for en privat telefon. Den må derfor kun bruges til enkeltstående private opkald.

Hvis telefonen tages med hjem, er det dog et krav, at medarbejderen underskriver en såkaldt tro og love-erklæring om, at den ikke bruges til privat telefoni. Arbejdsgiveren skal i så fald føre en vis kontrol med, at betingelsen overholdes, men dette behøver ikke ske ved kontrol af opkaldslist for telefonen. Det er tilstrækkeligt, at arbejdsgiveren holder øje med, at de samlede udgifter til telefoni ikke stiger væsentligt, uden at dette har arbejdsmæssige årsager.

Hvis telefonen generelt gerne må bruges til privat telefoni, eller hvis arbejdsgiveren betaler for medarbejderens private mobil- eller fastnettelefon, er medarbejderen skattepligtig af værdien af fri telefon. Det beskattes med et fast årligt beløb på kr. 2.800. Beløbet er A-indkomst. Arbejdsgiveren er derfor forpligtet til løbende at indeholde AM-bidrag og kildeskat af et månedligt beløb på 233 kr.

Som udgangspunkt er der fuldt fradrag for moms af udgifter til mobiltelefoni medmindre telefonen også anvendes til privat telefoni. Vedr. indkøbet af selve telefonen kan virksomheden vælge, om de vil foretage momsfradragsbegrænsning i forbindelse med købet af telefonen eller i stedet beregne salgsmoms af personalets private anvendelse, se ovenfor. I forhold til momsen af mobilabonnementet, vil der være adgang til delvis momsfradrag efter et skøn. Betaler virksomheden for medarbejderens private fastnettelefon kan 50 % af momsen fratrækkes.

4.5 Bredbåndsforbindelser

Hvis arbejdsgiveren betaler for en bredbåndsforbindelse til en medarbejders bopæl, er godet skattefrit for medarbejderen, hvis der via forbindelsen kan opnås adgang til stort set samme funktioner og dokumenter som på arbejdspladsen. Det er ikke tilstrækkeligt, at medarbejderen kan læse og afsende e-mails eller se sin kalender.

Er bredbåndsforbindelsen kun til privat brug, beskattes det arbejdsgiverbetalte gode efter reglerne for fri telefon. Hvis arbejdsgiveren betaler såvel for en privat telefon som for en privat bredbåndforbindelse, sker der kun beskatning af 1 x 2.800 kr.

Den erhvervsmæssige andel af momsen kan fratrækkes. Den fradragsberettigede andel fastsættes efter et skøn.

4.6 Gaver

En arbejdsgiver skal foretage indberetning til SKAT af gaver til en medarbejder til en værdi af 1.100 kr. eller derover.

Gaver i anledning af medarbejderens private mærkedage skal dog ikke indberettes. Det gælder gaver i anledning af medarbejderens runde fødselsdag eller bryllup, sølvbryllup eller guldbryllup. Markeringen af en medarbejder (lærling eller kontorelev), der har udstået sin læretid, anses også for en privat mærkedag. Tingsgaver til 25-års jubilare skal heller ikke indberettes.

Medarbejderne er generelt skattepligtige af værdien af gaver, der modtages fra arbejdsgiveren, hvis den samlede værdi på årsbasis overstiger 1.100 kr. De er selv ansvarlige for at selvangive værdien af gaverne. Gaver i anledning af private mærkedage skal ikke medregnes. Det samme gælder værdien af en julegave, hvis denne ikke overstiger 800 kr. Julegaven skal dog medregnes ved opgørelsen

af, hvorvidt den særlige bagatelgrænse på de 1.100 kr. er overskredet. Værdien af fribilletter til fodbold- eller håndboldkampe m.v. er fritaget for beskatning, men kun hvis arbejdsgiveren er sponsor af en af de involverede klubber.

Der kan ikke opnås momsfradrag af udgifter til gaver til personalet. Det gælder, uanset om der er tale om julegaver eller lejlighedsgaver.

4.7 Firmafester og firmaarrangementer

Medarbejderne er ikke skattepligtige af værdien af firmafester og andre former for generelle firmaarrangementer, hvortil alle medarbejdere i firmaet eller afdelingen er inviteret.

Aktiviteter, der rent fysisk foregår uden for arbejdspladsen – fx en bowlingtur eller et gokart-arrangement – og som kun tilbydes til udvalgte medarbejdere, anses derimod for skattepligtige personalegoder, medmindre de afvikles i regi af en personaleforening, som arbejdsgiveren ikke bestemmer over.

Hvis en firmafest holdes på en restaurant "ude i byen" kan 25 % af momsen fratrækkes. Holdes festen derimod i egne lokaler, kan der ikke fratrækkes noget moms af udgifter til mad og drikkevarer. Det gælder, uanset om maden serveres fra egen kantine eller leveres udefra. Der er ikke momsfradrag af udgifter til musik og anden form for underholdning.

4.8 Rabatter på materialer

I mange håndværksvirksomheder er der tradition for, at medarbejderne kan købe materialer til privat brug til arbejdsgiverens kostpris.

Sådanne medarbejderrabatter er skattefrie for medarbejderne under 2 betingelser. For det første skal muligheden for at købe med rabat i princippet stå åben for alle medarbejdere. Det er derfor en god ide, hvis muligheden fremgår af en personalehåndbog, ansættelseskontrakt eller lignende. For det andet skal rabatten gives uden modydelse fra medarbejderens side. Den må altså ikke erstatte en bonus- eller overarbejdsbetaling.

Salg af materialer til medarbejderne skal ske med moms. Hvis salget sker til en pris over virksomhedens kostpris, skal der blot afregnes moms af salgsprisen.

EJENDOMME

5.1 Domicilejendomme

En domicilejendom er den ejendom, hvorfra virksomheden drives. Den kan enten være ejet eller lejet.

5.1.1 Vedligeholdelse kontra forbedring

Mens udgifter til vedligeholdelse altid kan fratrækkes i skatteregnskabet, skal udgifter til forbedring aktiveres og afskrives enten efter reglerne om ombygning af lejede lokaler, hvis virksomheden drives fra lejede lokaler, eller efter reglerne i afskrivningsloven, hvis virksomheden drives fra egne lokaler.

Afskrivning efter afskrivningsloven forudsætter, at bygningen anvendes til et afskrivningsberettiget formål. Bygninger, der anvendes af håndværksvirksomheder, vil normalt være afskrivningsberettigede.

Sondringen mellem vedligeholdelse og forbedring sker ud fra en vurdering af ejendommens stand på anskaffelsestidspunktet. Hvis bygningen ved istandsættelsen sættes i en bedre stand end ved anskaffelsen, er der tale om forbedring. Hvis ikke, er der tale om vedligeholdelse.

5.1.2 Reglerne om straksfradrag

For egne afskrivningsberettigede ejendomme kan udgifter til forbedring op til et beløb svarende til 5 % af afskrivningsgrundlaget dog fratrækkes i indkomsten. For en ejendom med et afskrivningsgrundlag på 2 mio. kr. kan der altså årligt fratrækkes forbedringsudgifter op til 100.000 kr.

Hvis der i et og samme år afholdes udgifter til såvel vedligeholdelse som forbedring af en afskrivningsberettiget ejendom, modregnes udgifterne til vedligeholdelse i "loftet" over straksfradrag. Hvis der for en ejendom med et straksfradragloft på 100.000 kr. afholdes udgifter til vedligeholdelse med 78.000 kr. og udgifter til forbedring med 52.000 kr., er det kun 22.000 kr. af forbedringsudgifterne, som kan straksfradrages sammen med udgifterne til vedligeholdelse.

Ved et senere salg af ejendommen sker der ikke genbeskatning af de forbedringsudgifter, som er straksfradraget, idet disse ikke sidestilles med genvundne afskrivninger. Der kan derfor opnås betydelige skattemæssige fordele ved at planlægge istandsættelsesarbejder på egne ejendomme, så reglerne om straksfradrag konstant udnyttes bedst muligt.

5.1.3 Værdi af eget arbejde og mestersalær

Hvis der anvendes egne medarbejdere og egne materialer til ombygning af ejendommen, skal der ske aktivering af udgifterne (løn og materialer), hvis der er tale om forbedringsarbejder. Aktiveringen skal normalt ikke omfatte et avancetillæg, men kan ske til den rene kostpris.

Selvstændige, det vil i denne forbindelse sige håndværkere, der driver virksomhed i personligt regi, beskattes fortsat af værdi af eget arbejde såvel som af mestersalær, når de selv medvirker ved opførelse eller ombygning af en erhvervsejendom. Værdien af eget arbejde omfatter kun arbejde inden for eget fagområde.

5.2 Ejendomme til videresalg

Hvad enten en erhvervsejendom opføres eller erhverves til eget brug eller til videresalg, sker der beskatning af fortjenesten, når ejendommen senere sælges. Enten ud fra en næringsbetragtning eller efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven. I gevinsttilfælde er forskellen mellem de to regelsæt ikke stor. Derimod er der stor forskel, hvis ejendommen sælges med tab. I næringstilfælde kan et sådant tab nemlig i skattemæssig henseende fratrækkes i anden indkomst. Uden for næringstilfælde kan tabet kun modregnes i gevinster på andre ejendomme i samme eller senere indkomstår.

Beskatning ud fra en næringsbetragtning sker, når ejendommen på købstidspunktet indgår i en virksomhed, der har det som sin hele eller delvise levevej at handle med ejendomme.

5.3 Moms af byggeri

Der skal beregnes moms ved salg af fast ejendom, som er påbegyndt opført den 1. januar 2011 eller senere, hvis ejendommen er under 5 år, når den handles første gang. Der gælder særlige regler, hvis ejendommen, der handles, aldrig er taget i brug.

Hvis bygningen anvendes af virksomheden selv efter opførelsen, er udgangspunktet også her, at der kun skal beregnes moms ved salget, hvis dette sker, inden der er gået 5 år efter færdiggørelsen af byggeriet. Efter dette tidspunkt kan salget ske momsfrit.

I de tilfælde hvor der sælges en byggegrund, men hvor den sælgende virksomhed samtidig forpligter sig til at opføre en bygning på grunden, har det momsmæssig

betydning, om byggeriet er påbegyndt ved handlens indgåelse.

Hvis støbning af fundament er påbegyndt før handlens indgåelse, skal der beregnes byggemoms, jf. nedenfor. Er dette ikke tilfældet, skal momsens opgørelse efter reglerne om byggeri for fremmed regning.

5.3.1 Byggeri for fremmed regning

Der skal beregnes moms af hele fakturasummen.

5.3.2 Byggeri for egen regning

Som nævnt ovenfor, skal der beregnes moms, når ejendommen sælges.

Hvis en del af byggeriet udføres af virksomhedens indehaver eller medarbejdere, skal der tillige beregnes byggemoms. Det gælder såvel ved nybygning som ved ombygning og vedligeholdelse. Det er endvidere uden betydning, om arbejdet sker på en bygning, der skal sælges eller udlejes eller anvendes af virksomheden selv. Når det gælder indehaverens eget arbejde, skal der dog kun betales moms af værdien af dette, hvis bygningen skal sælges eller udlejes.

I tilfælde hvor byggeri – herunder tilbygning, ombygning og vedligeholdelse - udføres af virksomhedens indehaver eller medarbejdere og byggeriet foregår på egne bygninger, skal der også her beregnes og betales byggemoms.

I de tilfælde, hvor der betales byggemoms, skal denne behandles efter momslovens almindelige regler. Det betyder, at der i visse tilfælde kan opnås fradrag for denne igen.

5.3.3 Beregning af byggemoms

Byggemomsen beregnes af virksomhedens almindelige salgspris for et tilsvarende arbejde for en kunde.

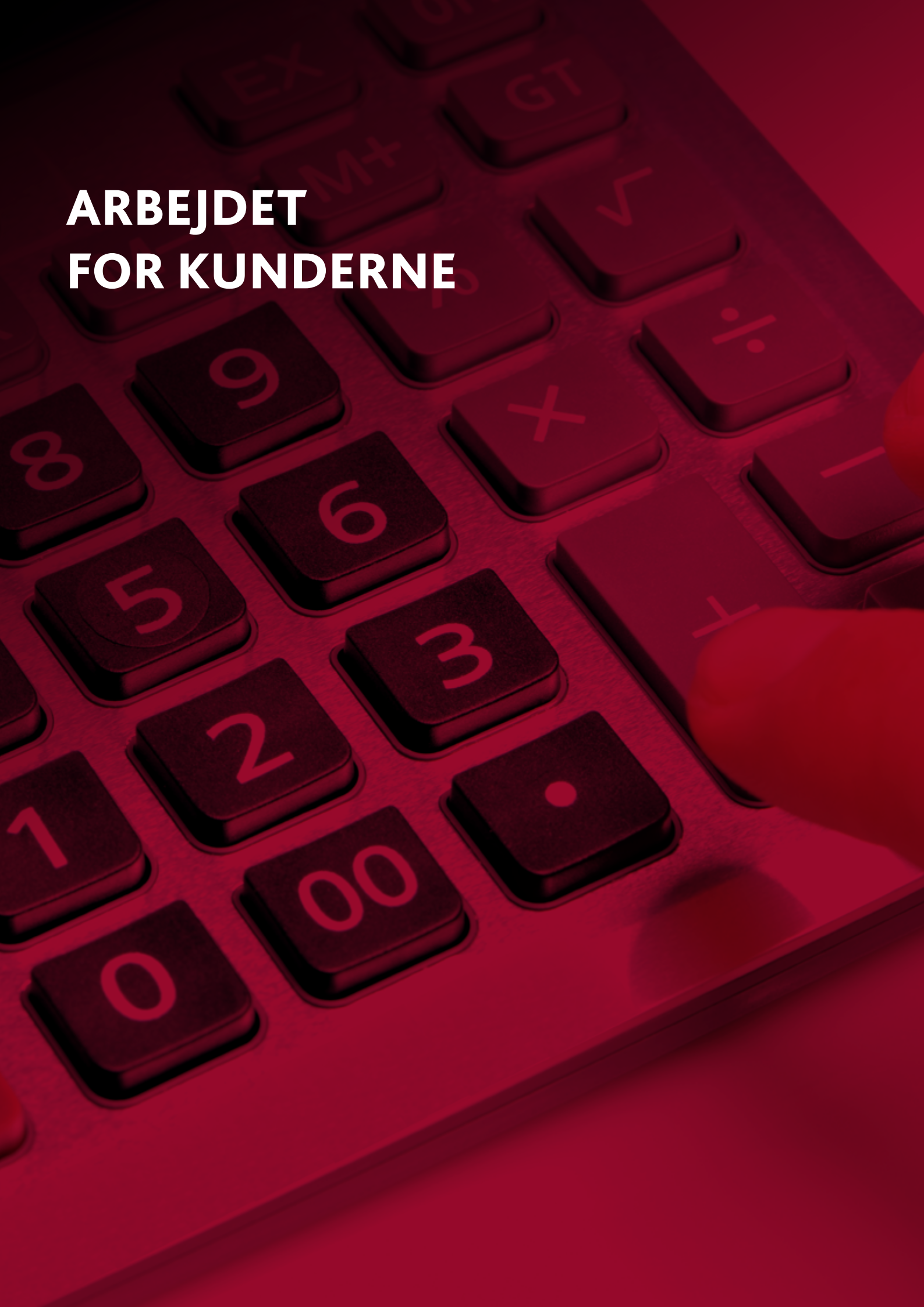
Hvis en almindelig salgspris ikke kendes, skal byggemomsen beregnes af en kalkuleret salgspris. Den skal omfatte samtlige omkostninger samt en sædvanlig avance. Det gælder, uanset om et efterfølgende salg sker med tab.

I den kalkulerede salgspris indgår altså værdien af virksomhedens eget arbejde og egne materialer. Underleverandørers arbejde og materialer indgår derimod ikke i momsgrundlaget.

ARBEJDET FOR KUNDERNE

6.1 Fakturering

Skattemæssigt er det principielt uden betydning, hvornår der sendes en faktura til en kunde. Der skal betales skat af værdien af det udførte arbejde, når dette er leveret, uanset om der er udstedt en faktura eller ej.

Momsmæssigt forholder det sig anderledes, idet netop udstedelsen af fakturaen er afgørende for, hvornår momsen skal betales.

I praksis er det dog hverken moms eller skat, som bør være afgørende for, hvornår der udstedes fakturaer, men derimod virksomhedens likviditet. Al erfaring siger nemlig, at jo hurtigere der sker fakturering, jo bedre er virksomhedens likviditet, og jo færre tab på debitorer realiseres der.

Kort sagt, så har virksomheder med hurtig fakturering generelt en bedre økonomi end virksomheder, der er langsomme til at fakturere.

6.2 Igangværende arbejder

For opgaver, der strækker sig over flere år, skal fortjenesten først beskattes i det år, hvor arbejdet afsluttes (færdiggørelsesåret). Til gengæld kan afholdte udgifter til projektet ikke fratrækkes i takt med at de afholdes, men skal aktiveres som værdi af igangværende arbejder.

Til værdien af igangværende arbejder skal i første omgang medregnes de direkte produktionsomkostninger. Det vil sige udgifter til arbejds løn, materialer og underentreprenører. Der kan også medregnes en andel af de indirekte produktionsomkostninger såvel som en acontofortjeneste, men dette er frivilligt. Det valgte princip skal dog anvendes på alle igangværende opgaver. Til gengæld kan der normalt skiftes opgørelsesprincip fra år til år.

6.3 Tab på debitorer

Som udgangspunkt kan tab på debitorer såvel skattemæssigt som momsmæssigt først fratrækkes på det tidspunkt, hvor tabet er konstateret og kan gøres endeligt op.

Skattemæssigt har virksomheder, der drives i selskabsform, dog mulighed for at bruge det såkaldte lagerprincip. Det betyder, at også forventede – men ikke endeligt konstaterede – tab kan fratrækkes.

Hvad enten virksomheden bruger lagerprincippet eller ej, så er muligheden for fradrag for tab tæt knyttet til arten af den dokumentation, der foreligger for kundens manglende betalingsevne. Den skal efter praksis være ganske håndfast.

Det er derfor vigtigt, at virksomheden har en fast procedure for rykning af debitorer, og at virksomheden opbevarer dokumentation i form af (e-mail-)korrespondance med disse. Og selv om det ikke er uden omkostninger, kan det i visse tilfælde være et krav at sende debitorer til inkasso for at skaffe sig dokumentation for, at de rent faktisk ikke kan betale.

ANVENDELSE AF UDENLANDSK ARBEJDSKRAFT

7.1 Arbejdsudleje kontra entreprisekontrakt

Mange danske virksomheder gør brug af udenlandsk arbejdskraft, men ved betalingen af disse indeholdes der sjældent dansk skat. Det skyldes, at arbejdskraften i de fleste tilfælde hyres gennem udenlandske virksomheder, ligesom betalingen tit sker hertil.

De danske skattemyndigheder tilsidesætter imidlertid ofte den slags aftaler med den begrundelse, at der reelt er tale om arbejdsudleje. Altså at den danske virksomhed faktisk har lejet de udenlandske medarbejdere. Dette kan medføre betydelige skattekrav mod den danske virksomhed.

7.1.1 Arbejdsudleje

Der kan være tale om arbejdsudleje, hvis medarbejderne er ansat i en udenlandsk virksomhed, men modtager instruktioner om arbejdet fra den danske virksomhed.

I så fald skal den danske virksomhed indeholde såvel AM-bidrag som kildeskat. I de tilfælde hvor dette ikke er sket, rejser SKAT normalt krav om efterbetaling af en arbejdsudlejeskat på 35,6 % af hele det beløb (bruttovederlaget), der er betalt til den udenlandske virksomhed.

Det er ikke længere udgangspunktet, at der foreligger arbejdsudleje, hvis den udenlandske underleverandør arbejder inden for den danske virksomheds forretningsområde. Det afgørende er, hvorvidt den udenlandske medarbejder reelt kan siges at arbejde for den danske virksomhed.

Det er i stedet helt afgørende, om det er den danske virksomhed eller den udenlandske underleverandør, der reelt bærer den væsentligste del af ansvaret og den økonomiske risiko for det udførte arbejde. Kun hvis dette kan henføres til den danske virksomhed, er der tale om arbejdsudleje.

Reglerne er nu primært møntet på virksomheder, der gør brug af udenlandske medarbejdere, som udfører arbejdsfunktioner af mindre kompliceret karakter, der ikke kræver større forkundskaber, som fx gartneriarbejde, lagerarbejde eller arbejde som receptionist.

Det er den danske virksomhed, som har bevisbyrden, hvis der er tvivl om de faktiske forhold.

7.1.2 Entreprisearbejde

Entreprisearbejde foreligger, når den udenlandske virksomhed har ansvaret for arbejdsresultatet og står for instruktionen af arbejderne m.v.

I så fald skal den danske virksomhed ikke indeholde kildeskat i udbetalingerne til den udenlandske virksomhed. Dette udelukker imidlertid ikke, at de udenlandske medarbejdere skal betale skat til Danmark. Dette afhænger nemlig af, hvorvidt den udenlandske virksomhed får et såkaldt fast driftssted i Danmark i forbindelse med arbejdet eller ej.

Får den udenlandske virksomhed fast driftssted, skal medarbejderen betale skat hertil, fordi de anses for at have en dansk arbejdsgiver. Den udenlandske virksomhed skal også selv beskattes i Danmark af det overskud, som kan henføres til det faste driftssted i Danmark.

Hvis den udenlandske virksomhed ikke får fast driftssted i Danmark, skal de udenlandske medarbejdere som udgangspunkt kun betale skat hertil, hvis de opholder sig her i mere end 183 dage inden for kalenderåret eller en løbende 12-måneders periode, eller hvis de erhverver sig en egentlig bolig her.

7.2 Moms

Hverken ved arbejdsudleje eller ved levering af entreprisarbejde (arbejde på fast ejendom) skal den udenlandske virksomhed momsregistreres i Danmark, hvis kunden er en dansk virksomhed. I stedet skal den udenlandske leverandør fakturere uden moms.

Er leverandøren hjemmehørende i et andet EU-land, skal der på fakturaen anføres "reverse charge" samt kundens momsnummer. Den danske virksomhed er herefter forpligtet til at betale dansk moms, som igen kan fratrækkes som købsmoms, hvis de almindelige fradragsregler giver mulighed herfor.

Dog er der nogle særregler, som gør sig gældende i tilfælde hvor den udenlandske virksomhed anses for at være etableret i Danmark – og derfor skal fakturere den danske kunde med 25 % dansk moms.

RÅDGIVNING, REVISION OG REGNSKAB

BDO SKATTETIPS TIL HÅNDVÆRKERE

Copyright © BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab
April 2018

Alle rettigheder forbeholdes. Mekanisk, fotografisk, elektronisk eller anden form for gengivelse eller mangfoldiggørelse af denne folder eller dele heraf er ikke tilladt uden BDO's skriftlige samtykke ifølge gældende dansk lov om ophavsret. Undtaget herfra er korte uddrag til brug for omtale.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning.

Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt venligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. Vi i BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er udført - eller ikke udført - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.

KONTAKT

www.bdo.dk/brancher

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited- et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger godt 1.100 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO netværk har ca. 74.000 medarbejdere i 162 lande.

WWW.BDO.DK